

Tines de glans de la Bauma

Oristà

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector oest del terme municipal
Emplaçament A 2200 metres per pista forestal de la carretera BV-4404, punt quilomètric 2'050

Coordenades:

Latitud: 41.9583
Longitud: 2.03361
UTM Est (X): 419913
UTM Nord (Y): 4645598

Classificació

Número de fitxa 08151 - 163
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Una de les tines està tapiada de terra. L'altra presenta aigua estancada i vegetació a l'interior.

Protecció Inexistent
Número inventari Sí, IPIC. 24.115.101

Generalitat i altres inventaris

Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 017A00033

Fitxes associades:

[La Bauma](#)

Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dt., 15/05/2007 - 02:00

Descripció

Les tines de glans de la Bauma estan situades en un planell rocós sobre el mas de la Bauma, prop del mas cal Rodelles (de l'enclavament del municipi de Prats de Lluçanès) i del riu Bassí. Es tracta de dues tines o pous picats a la roca natural col·locats un al costat de l'altre, que presenten uns diàmetres de 1,30 i 2 metres respectivament i una profunditat aproximada de 1,30 metres. La que es troba situada més al nord està tapada amb terra i la que queda a la vista es troba plena d'aigua i amb vegetació. Al fons de la tina hi ha un forat que servia de desguàs de l'aigua.

Observacions:

La tercera imatge s'ha extret de l'Inventari de Patrimoni Industrial de Catalunya.

Història

Antigament, les masies que tenien rouredes, utilitzaven les glans per a engreixar els porcs (a les zones on no hi havia rouredes s'utilitzava sobretot el blat de moro). Al Lluçanès central, en general, hi havia grans rouredes que permetien collir glans a tothom qui ho volia, amb la condició d'haver de donar la meitat a l'amo de la roureda. Per a conservar les glans, moltes masies tenien el "jup" (xup o aljup), que era un pou on hi feien anar aigua i allí tiraven les glans, mantenint-se tendres i fresques tot l'any (VILARRASA:1975). Fonts orals havien sentit a dir-ne les tines del canemar i per tant es pot suposar que també podrien haver servit per estovar el cànem.

Bibliografia

MESTRE, Pere (1998). Inventari del Patrimoni Industrial de Catalunya. Oristà. Museu de la Ciència i de la Tècnica de Catalunya.
VILARRASA, Salvador (1975). La vida a pagès. Impremta Maideu.

